همواره جبرئیل در مورد همسایه به من سفارش می‌کرد تا جایی که گمان بردم همسایه از همسایه ارث می‌برد

از ابن عمر ـ رضی الله عنهما ـ روایت است که رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ فرمودند: «مَا زَالَ يُوصِينِي جِبْرِيلُ بِالْجَارِ، حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُوَرِّثُهُ»: «همواره جبرئیل در مورد همسایه به من سفارش می‌کرد تا جایی که گمان بردم همسایه از همسایه ارث می‌برد».

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ خبر می‌دهد که جبرئیل همواره مسئلۀ توجه به همسایه را برای ایشان تکرار می‌کرد و ایشان را به این کار امر می‌کرد و دربارۀ حفظ حق او، آزار نرساندن به او، نیکی کردن به او و صبر و بردباری بر اذیت و آزارش توصیه می‌کرد، تا جایی که رسول خدا ـ صلی الله علیه وسلم ـ از این همه بزرگداشت حق همسایه و تکرار آن توسط جبرئیل گمان می‌برد که وحی نازل خواهد شد و بخشی از مال به جا ماندۀ همسایه را پس از مرگش سهم همسایه قرار می‌دهد. همسایه کسی است که خانه‌اش نزدیک خانۀ شخص است، مسلمان باشد یا کافر، خویشاوند باشد یا غیر خویشاوند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/4965